

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12Pc/19/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817213514
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817213514.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľa: D. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K., U. XXX/XX/X, proti manželke navrhovateľa: Q. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K., U. XXX/XX/X, zastúpená JUDr. Jaroslavom Hujíkom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Hviezdoslavova 3, o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

I. Manželstvo D. A., narodeného XX.X.XXXX a Q. A., rodenej G., narodenej XX.X.XXXX, uzatvorené dňa XX.XX.XXXX v Y., zapísané v knihe manželstiev S. národného výboru v Y., vo zväzku I., ročník XXXX, strana XX, pod poradovým číslom XX, r o z v á d z a.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom podaným proti svojej manželke domáhal rozvodu ich manželstva. V návrhu uviedol, že s manželkou sa spoznali prostredníctvom svojho kamaráta v roku 1985. Následne sa začali častejšie stretávať a neskôr ich vzťah prerástol v citovú náklonnosť. Vzali sa na základe toho, že manželka zostala tehotná. Po uzavretí manželstva získali byt od jeho zamestnávateľa, v ktorom bývajú i v súčasnosti. V priebehu manželstva sa im narodil syn V., nar. X.X.XXXX, a dcéra J., nar. XX.X.XXXX, ktoré deti i v súčasnosti bývajú spolu s nimi v byte. V manželstve dochádzalo najskôr len k drobným nedorozumeniam, od roku 2009 to však boli vážnejšie nedorozumenia a hádky medzi nimi boli častejšie. Niekoľko rokov ako manželia spolu nežijú, nehospodária spolu a manželstvo si neplní žiadnu zo svojich funkcií. V minulosti sa viackrát pokúšal situáciu riešiť a manželstvo zachrániť tým, že manželke navrhoval aby sa pokúšali nezhody vyriešiť a manželstvo zachrániť, avšak bez úspechu. V roku 2010 bol súdom zaviazaný prispievať na výživu manželky mesačne sumou 180 eur. V súčasnosti je dôchodca a jeho manželka čiastočná invalidná dôchodkyňa, ktorá o prácu ani v súčasnosti nemá záujem, napriek tomu, že ľahšiu prácu by robiť mohla, pričom jej príjem je asi vo výške 250 eur mesačne. Nepovažuje za vhodné udržiavať za každú cenu manželský zväzok, ktorý neplní svoje poslanie, svoj spoločenský účel, žiadnu zo svojich funkcií. Tento stav trvá už dlhšiu dobu a preto navrhuje manželstvo rozviesť.

2. Manželka, ktorá nepodala návrh na rozvod manželstva, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, vo svojom prvom, písomnom vyjadrení k meritu veci uviedla, že s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasí. Nesúhlasí ani s dôvodmi, ktoré jej manžel v návrhu označuje ako dôvody, pre ktoré by malo byť ich manželstvo rozvedené. To, že manžel tvrdí, že v manželstve dochádzalo k vážnejším nedorozumeniam a že sa situáciu pokúšal riešiť, sú tak všeobecné tvrdenia, z ktorých sa nedá usúdiť nič konkrétne, najmä nie to, že manželstvo je trvalo a neodčiniteľne rozvrátené. To, že manžel bol zaviazaný prispievať na jej výživu manželským výživným vo výške 180 eur mesačne, nemôže byť dôvodom pre rozvod manželstva, naopak, jej odkázanosť aj na hmotnú pomoc od manžela je práve jedným z dôvodov, pre ktoré by ich manželstvo rozvedené byť nemalo. Pokiaľ bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza

sp.zn. 17C/101/2010 zo dňa 25.8.2010 manžel zaviazaný prispievať na jej výživu, svedčí to len o tom, že manžel si neplnil svoju základnú povinnosť pomáhať jej v manželstve podľa § 18 Zákona o rodine. Súd v uvedenom konaní nezistil dôvod na jej strane, pre ktorý by jej výživné nemalo byť priznané, najmä žiadne nemorálne konanie z jej strany. Manžel mal počas celého manželstva netradičný vzťah k finančným prostriedkom, ktoré nadobúdali počas manželstva, vždy si osoboval právo sám rozhodovať o finančných prostriedkoch. Takýto stav, keď on rozhodoval, čo sa kúpi, na čo sa peniaze použijú sa nezmenil a ani v súčasnosti tento stav nie je iný. Keďže ich manželstvo trvalo za takéhoto stavu od 90-tych rokov minulého storočia, nemôže byť takýto stav dôvodom na rozvod manželstva, resp. nestalo sa počas manželstva nič také, čo by bolo spôsobilé vážny rozvrat v manželstve. Ona sa takémuto spôsobu hospodárenia prispôbila a len z formálnych dôvodov bol v roku 2010 tento stav súdom potvrdený. Napriek takémuto spôsobu hospodárenia manželstvo pretrvalo dlhé roky a keďže sa dlhé roky manželovi prispôbovala, tak v súčasnej dobe, keď už je od neho ekonomicky závislá, nesúhlasí s rozvodom manželstva. Manžel vždy dobre zarábal, aj niekoľkonásobne viac ako ona, pričom ona zabezpečovala vedenie domácnosti, starostlivosť o všetky potreby manžela, ich rodiny, vrátane ich dvoch detí. Obetovala celý svoj produktívny život rodine s manželom, a v súčasnosti, keď zostala plne invalidná a má zníženú pracovnú spôsobilosť na 70 %, tak by ich manželstvo malo byť rozvedené. Toto možno považovať za „odkopnutie“, potom ako bolo ich manželstvo dlhé roky naplnené, plnilo si všetky svoje funkcie. Samozrejme, že v poslednom období namiesto biologickej funkcie sa zvyrazňuje viac ekonomická funkcia, navyše keď jej invalidný dôchodok je 360 eur mesačne a dôchodok manžela asi 700 eur mesačne. Skutočným dôvodom, pre ktorý manžel podal návrh, je práve tento ekonomický rozdiel a takéto konanie nemožno považovať zo strany manžela za morálne ale ide z jeho strany o nezodpovedný prístup k manželstvu. Podľa jej vedomostí zákon o rodine neposkytuje ochranu tým, ktorí nezodpovedne pristupujú k manželstvu, ale tým, ktorí by mali byť k takýmto nezodpovedným prístupom postihnutí. Ona predsa nemôže v súčasnosti s jej nízkym príjmom a s jej zlým zdravotným stavom zostať mimo manželstvo s manželom len preto, že mu vadí že jej prispieva manželským výživným. Počas trvania ich manželstva napr. manžel z prostriedkov BSM vyplácal svojich súrodencov z dedičstva v roku 2001, čo bolo podľa jej vedomostí asi 100.000 Sk, teda sumou, ktorá bola na tú dobu a ich pomery značná. Prítom nehnuteľnosti, ktoré vyplatil, nepatria do masy BSM, sú len jeho vlastníctvom, čo len potvrdzuje, že jej správanie sa v manželstve bolo tolerantné. Je teda v súlade s dobrými mravmi, aby aj manžel sa zachoval tolerantne k nej. Ona, ani jej manžel nemajú žiadne vzťahy s inými partnermi, pre ktoré by boli ich vzťahy trvale rozvrátené. Aj v poslednom období ona zabezpečuje starostlivosť o domácnosť, bývajú v jednom byte so svojimi deťmi. Príspevok manžela na domácnosť spočíva len v platení manželského výživného v zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia, pričom tento príspevok jej od augusta 2017 prestal platiť, pretože predtým mu tento strhávali zo mzdy a teraz keď už poberá len dôchodok, tak jej príspevok neplatí. Platenie príspevku je v súčasnosti predmetom exekučného konania. Manžel práve z tohto titulu neplatenia príspevku sa rozhodol k tomu, že podal návrh na rozvod, pretože sa domnieva, že jej príspevok už nebude musieť platiť. Ona však zabezpečuje ostatné potreby domácnosti a to počnúc denných potrieb až po napr. zakúpenie postele, skrinky, paplóny, prádla pre manžela, tieto veci manžel užíva rovnako ako užíva napr. chladničku, ktorú musela kúpiť, pretože stará sa pokazila. Nemôže v súčasnosti zostať na ulici len preto, že po viac ako 30 ročnom manželstve si manžel zmyslel, že zrejme na ňu dopláca. Inštitút manželstva je v tomto prípade v jeho formálnom slova zmysle aj na jej ochranu, ktorej sa nemieni vzdať, naopak vždy chcela aby sa manžel v ekonomickej oblasti nesprával sebecky ale jeho povaha v tejto oblasti je nezmeniteľná. To, že manžel v záujme toho, aby jej nemusel dať peniaze, chce odmietnuť plnenie povinnosti od nej, napr. vo forme starostlivosti o domácnosť, pranie, žehlenie, varenie, je účelové a nemôže to byť predsa dôvodom pre rozvod manželstva. Ich manželstvo trvá takú dlhú dobu, že súčasnú situáciu ktorú by označila ako vrtochy zo strany manžela je možné zvládnuť, prekonať. Ona nemá v manželovi negatívny vzťah, nedopustila sa takého konania, ktoré by mu bránilo žiť s ňou v manželstve i naďalej a práve aj z dôvodu jej ekonomickej ochrany po dlhodobom trvaní manželstva nesúhlasí s jeho rozvodom.

3. Dokazovaním vykonaným na pojednávaní, vypočítaním účastníkov, svedka V. A. a oboznámením s listinnými dôkazmi, tvoriacimi súčasť spisu, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

4. Obaja účastníci uzavreli manželstvo 20.12. 1986, obaja ako svoje prvé v poradí.

5. Z manželstva pochádzajú dve, v súčasnosti už plnoleté deti, V., nar. X.X.XXXX a J., nar. XX.X.XXXX.

6. V čase vyhlásenia tohto rozhodnutia obaja manželia žili na tej istej adrese, v byte patriacom do ich bezpodielového spoluvlastníctva. V byte s nimi býval takisto aj ich plnoletý syn V.. Krátko pred vyhlásením tohto rozhodnutia, z dôvodu pracovných povinností, odišla z bytu ich plnoletá dcéra J.. Podľa zhodného vyjadrenia oboch manželov, títo síce užívajú i v súčasnej dobe celý byt spoločne, v skutočnosti sa však každý z nich zdržiava v inej izbe bytu, navrhovateľ užíva sám jednu izbu (pred odsťahovaním v tejto izbe spala aj jeho dcéra) a jeho manželka užíva jednu izbu spolu s ich synom.

7. To, že vzťahy v rodine neboli už v minulosti dobré, preukazuje i to, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 7P/20/2010-58 zo dňa 5.10.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.10.2010, súd rozhodol o vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči jeho dcére, J. A., počnúc dňom X.X.XXXX v sume 120 eur mesačne (v súčasnosti už nie je výživou odkázaná na svojho otca).

8. Skutočnosť, že vzťahy medzi manželmi dobré nie sú, že sa nevedia dohodnúť, svedčí aj návrh, ktorý si podala manželka navrhovateľa proti svojmu manželovi o zvýšenie manželského výživného o sumu 50 eur mesačne dňa 3.11.2017. Vec sa viedla na tunajšom súde pod sp.zn. 4Pc/19/2017 s tým, že uznesením č.k. 4Pc/19/2017-27 zo dňa 27.11. 2017 súd konanie zastavil podľa § 29 ods. 1 a 3 Civilného mimosporového poriadku z dôvodu, že manželka navrhovateľa vzala návrh späť a žiadala konanie zastaviť. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.12. 2017.

9. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 17C/101/2010-38 zo dňa 25.8.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.9.2010, súd uložil navrhovateľovi povinnosť prispievať na výživu svojej manželky od 17.6.2010 sumou 180 eur mesačne s tým, že zročné výživné vo výške 384 eur súd uložil navrhovateľovi zaplatiť svojej manželke do jedného mesiaca.

10. Z potvrdenie o výške dôchodkových dávok Sociálnej poisťovne ústredie, so sídlom v Bratislave zo dňa 10.11.2017 vyplýva, že manželka, ktorá nepodala návrh na rozvod manželstva je v súčasnej dobe poberateľkou dôchodkových dávok vo výške 364,30 eur mesačne.

11. Navrhovateľ bol v minulosti zamestnancom HBP, a.s. so sídlom v Prievidzi, pričom v roku 2010 bol jeho priemerný čistý mesačný príjem od zamestnávateľa vo výške 866 eur. V súčasnosti je poberateľom starobného dôchodku vo výške asi 700 eur mesačne.

12. Z listov doručených Sociálnou poisťovňou ústredie zo dňa 1.12.2017 navrhovateľovi, mal súd zistené, že navrhovateľovi sú jeho dôchodku vykonávané exekučné zrážky. Podľa zhodných tvrdení oboch účastníkov na pojednávaní, vyššie uvedené zrážky sa realizovali z dôvodu, že si navrhovateľ neplnil riadne svoju vyživovaciu povinnosť voči svojej manželke, uloženú mu súdnym rozhodnutím.

13. Z výsluchu navrhovateľa na pojednávaní mal súd zistené, že na podanom návrhu trvá, aj keď v priebehu konania takisto tvrdil, že v prípade, ak by nielen on ale i jeho manželka a jeho dve deti, ktoré s ním žijú v tom istom byte, prispievali na zálohové platby za byt, na podanom návrhu na rozvod by netrval. V súčasnej dobe všetky zálohové platby platí on, čo vyjde na sumu mesačne asi 200 eur (nájom 150 eur, plyn - elektrika 40-47 eur), a takisto uhrádza všetky náklady za komunálny odpad a nedoplatky z vyúčtovania. V ďalšom priebehu konania, na pojednávaní, jednoznačne uviedol, že na podanom návrhu trvá. S manželkou nemá už nič spoločné, nerozumie si s ňou. V súčasnej dobe už nepracuje, je na starobnom dôchodku, sám si varí, perie, kupuje pre seba potraviny. Je pravda, že každý deň, pred obedom, v snahe vyhnúť sa kontaktu s manželkou, ide do krčmy, tam si dá nejaké pivo, zahrá si karty a potom ide domov. Vyčítal manželke, že s ním dlhodobo intímne nežije, že si domov nemôže priviesť žiadneho kamaráta, na rozdiel od svojej manželky, ktorá sa k nemu navyše správa zle, zvykne na neho kričať, ohovárať ho. Manželkina rodina naopak k nim chodila každý týždeň. Vyčítal takisto manželke, že mu schovala rôzne dokumenty, ktoré potrebuje, okrem iného si musel vybavovať aj nový rybársky lístok. Tomuto koničku sa venuje a pokiaľ sa dá, chodí von chytat' ryby, tiež najmä z dôvodu, aby sa vyhol kontaktu so svojou manželkou. Vyčítal nielen manželke, ale aj deťom, že všetky zálohové platby za bývanie musí hradiť on, pričom mal záujem s ostatnými členmi domácnosti sa dohodnúť na tom, aby sa tiež podieľali na úhrade týchto platieb, k žiadnej dohode však nedošlo. V súčasnej dobe, keď už nemá iný príjem ako starobný dôchodok, platí na výživu svojej manželky stále súdom určené výživné, pričom v skutočnosti v súčasnej dobe už len po úhrade výživného manželke je reálny príjem jeho manželky vyšší, ako je jeho príjem. Jeho manželka si dokonca podala aj žiadosť o zvýšenie výživného, vláči ho po polícii, takisto sú mu exekučne zrážané nedoplatky na výživnom pre manželku. So svojou manželkou

nemá už nič spoločné. Poukázal na incident, ktorý sa stal, keď išiel so svojím kamarátom autom preč, a viezla ich kamarátova dcéra. Jeho manželka začala z bytu na nich kričať a vulgárne sa vyjadrovať. Vyjadril sa aj k incidentu, o ktorom na pojednávaní hovorila jeho manželka, a síce, že ju mal vymknúť úmyselne na balkóne, čo nie je pravda, pretože v skutočnosti nevedel, že jeho manželka je na balkóne, balkón len zavrel a následne jeho manželka začala kričať, búchať na okno. Následne jej balkón otvoril, s tým, že medzi nimi došlo aj k fyzickému kontaktu. Uviedol tiež, že v manželstve nemajú nič spoločné, chce preto len kludne dožiť dôchodok a ušetriť nejaké peniaze na pohreb. Pokiaľ jeho manželka tvrdí, že všetky investície do bytu, vrátane zakúpenia rôznych vecí, realizovala len ona, toto sa na pravde nezakladá, takisto aj on do bytu kúpil rôzne veci, za ktoré od nikoho nič nepýtal. Keď však niečo kúpi jeho manželka, chce, aby sa na týchto nákladoch podieľal aj on, pričom jeho manželka nepožaduje, aby na týchto nákladoch sa podieľali aj ich deti. Vyčítal tiež manželke, že tejto na ňom všetko vadí, ona však sama pije, fajčí a trávi čas s kamarátkami. Keď príde ich syn domov opitý, nevadí jej to, keď však príde opitý on, zvykne po ňom kričať. Osem rokov spolu vôbec nežijú intímne. Po rozvode manželstva by ďalšie bývanie s manželkou chcel riešiť a to aj tak, že by z miesta terajšieho bydliska odišiel. Uviedol tiež, že pokiaľ jeho manželka kúpila do domácnosti nejaké veci, nekonzultovala to s ním a nie je pravda to, že by výlučne len pre neho kúpila niekedy nejaké veci. Návrh na rozvod si podal z dôvodu, že ho manželka nahnevala tým, že si podala návrh na zvýšenie výživného a takisto, že mu schovala nejaké papiere, sama mu povedala, že z príjmu, ktorý má, jej môže platiť vyššie výživné. Je pravda, že to bola ekonomická situácia, ktorá ho donútila tento návrh si podať. S manželkou nemá nič spoločné, nemohol by sa jej ani dotknúť, pretože by tvrdila, že ju chce znásilniť. Už s manželkou byť nemôže, tento stav trvá asi 8 rokov. K manželke nemá žiaden citový vzťah, keď ju len vidí, všetko sa v ňom dvíha, užíva tabletky, obťažuje ho stále chodiť kvôli niečomu na súd, nemá ani peniaze, aby to všetko mohol platiť. Manželke na ňom vadia úplné maličkosti a jeho to uráža. Je pravda, že zo spoločných peňazí v minulosti vyplácal svojich súrodencov z dedičstva, pričom sa na tom s manželkou dohodol. Nakoniec, keď mu zomrel otec, nešla mu jeho manželka ani na pohreb, rovnako nebola ani na pohrebe jeho matky. Opätovne uviedol, že by zotrval s jeho manželkou v manželstve len v tom prípade, ak by už nemusel na jej výživu platiť a v prípade, ak by sa na nákladoch v domácnosti podieľali aj ich deti. Deti akceptujú jeho manželku, jeho nie, ešte aj manželka hovorila synovi, aby mu nedával žiadne peniaze. Potvrdil, že vzťah medzi ním a synom je narušený. Takisto jeho manželka chodí do krčmy, rovnako aj ich syn. A títo takisto obaja aj fajčia. Nejde mu len o to, aby nemusel na manželku platiť výživné, s manželkou nemá ani intímny vzťah, táto všade kde sa dá, ho ohovára a vulgárne sa na jeho adresu vyjadruje. Jeho manželka má v súčasnosti viac peňazí, ako on. Nemieni ju viac podporovať, nech jej pomôže syn a dcéra. Dost' už v tomto vzťahu trpel.

14. Z výpovede manželky, ktorá si nepodala návrh na rozvod, mal súd zistené, že s rozvodom z dôvodu jej zlého zdravotného stavu a ekonomickej situácie nesúhlasí. Podanie návrhu na rozvod považovala za rozmar svojho manžela, pričom tak koná kvôli peniazom, aby mohol mať viac na pivo, automaty a podobne. Tvrdila, že celý život sa mu prispôsobovala, keď niečo chcela, musela mať jeho súhlas. Navrhovateľ mal vždy peniaze pod kontrolou, tvrdil, že zarobí a že si môže dovoliť sám s nimi nakladať. S deťmi sa nerozpráva, takisto pokiaľ má ona záujem sa s ním rozprávať, navrhovateľ o to záujem nemá. Výživné, ktoré od navrhovateľa dostala, si pre seba nenechala, investovala ich do bytu, nábytku, uviedla, že sa môže s navrhovateľom dohodnúť, aj ohľadne platenia výživného na jej osobu a aj na tom, aby deti prispievali na domácnosť, problém však vidí v tom, že navrhovateľ o tom nechce rozprávať, pričom ona by deťom dala všetko. V prípade rozvodu manželstva nevie, kam by s deťmi išla. Vyčítala manželovi a predložila o tom aj výpisy z účtu (prílohou obálka č.l. 23), že v minulosti opakovane viackrát vybral pre seba väčšie sumy peňazí, pričom doteraz nevie, ako s týmito peniazmi naložil. To, že spolu nespávajú je v tom, že navrhovateľ si ju nevšíma, zatne sa... Deti nehucká proti manželovi, varí, perie a robí aj ďalšie práce pre všetkých, manžel si však z rozmaru napríklad nezoberie z toho, čo navarí, nič. Potvrdila, že vzťahy medzi ňou a navrhovateľom sú zlé, raz tiež volala políciu, pretože ju manžel napadol, pretože nesúhlasila s rozvodom. K manželovi sa správa slušne, on naopak neslušne, uráža ju, keď má vypité, pričom pod vplyvom alkoholu býva aj štyrikrát do týždňa, je vtedy agresívnejší, zbytočne rýpe, a ona je radšej ticho. Potvrdila, že všetky náklady ohľadne zálohových platieb za bývanie uhradza navrhovateľ sám, tomuto aj keď niečo vyperie, vynadá jej, že mu to oprala, potvrdila, že manžel kúpil aj práčku, no bolo to po dlhých rokoch, čo niečo do domácnosti kúpil. Je pravda, že napísal aj na lístok požiadavku, aby aj ďalší členovia rodiny sa podieľali na nákladoch na bývanie, nebolo to však tak, že by si riadne sadli a komunikovali o tom. Preto túto vec ani neriešili, má však záujem na nákladoch za bývanie sa podieľať. Obe ich deti sú finančne zabezpečené, žiadne peniaze od nich však ona nechce. Keď jej manžel povie, že jej nedá ani cent, nemá inú možnosť ako vec riešiť exekučne, je pravda, že nedoplatok na výživnom

vo výške 900 eur jej manžel uhradil. Tieto peniaze chce investovať napr. do striedky nad balkónom, ktorá sa im pokazila. Problémy medzi ňou a manželom mala záujem v minulosti riešiť aj prostredníctvom manželskej poradne, manžel to však odmietal. V ich veku je už ekonomická stránka prvoradá a aj z tohto dôvodu s rozvodom nesúhlasí, ak niečo našetrené má, všetko dá deťom. Je za zachovanie manželstva a z tohto dôvodu by súhlasila s tým, aby bol navrhovateľ zaviazaný platiť na jej výživu len sumu 100 eur mesačne s tým, že polovicu všetkých nákladov, súvisiacich s bývaním by hradila ona, a to aj za spoločné deti. Problémy medzi ňou a manželom sú z dôvodu manželovho gemblérstva a navštevovania krčmy. Bola by rada, keby sa jej manžel venoval niečomu, čo má zmysel, každý deň od rána do večera sedí v krčme, tipuje, kupuje si losy, pokazili ho kamaráti, ktorí ho ešte aj podporujú. Pod vplyvom alkoholu sa jej manžel úplne zmenil, ráno vstane a čaká, kedy otvoria krčmu. Výživné stále na ňu platí. Stará sa o celú domácnosť, aj keď sa v domácnosti napríklad niečo pokazí, opravu zabezpečí ona.

15. Právny zástupca manželky, ktorá si nepodala návrh na rozvod v priebehu konania tvrdil, že manželka bola dlhodobou utláčaná a nevie, prečo teraz, keď je chorá a nemá dostatok vlastných príjmov, keď 15 rokov takto trpela, prečo by mala teraz zostať bez akýchkoľvek príjmov. Aj keď by sa formálne javilo, že sú splnené podmienky na rozvod manželstva, že manželstvo si dosť dlhú dobu neplní svoje funkcie, okrem spoločného bývania, tak tento stav trvá v podstate od mladosti manželov, čo vyplynulo z prednesu jeho klientky a výsluchu svedka. V čase, keď jej tento stav vadil a podala návrh na rozvod, navrhovateľ s rozvodom nesúhlasil, čiže jeho klientka sa prispôsobila tomuto stavu, v podstate dlhé roky týmto spôsobom žila, teda tak ako to vyhovovalo navrhovateľovi a v súčasnosti keď je v takom veku, v akom je, a je ekonomicky odkázaná na navrhovateľa, ktorý celý život hospodáril tak, že sám rozhodoval o prevažnej väčšine prostriedkov, ktoré zarobil, a zarábala slušne, podstatne viac ako jeho klientka, rozvod manželstva by bol v rozpore s účelom, pre ktorý jeho klientka v ňom zotrvala a preto navrhol, aby súd vyhodnotil správanie manžela ako nezodpovedný prístup k manželke, ktorý nemôže byť dôvodom pre rozvod manželstva, pokiaľ druhý z manželov od existencie manželského zväzku odvodzuje svoje ďalšie žitie, ekonomickú udržateľnosť, a v podstate ide tu len o výživné, ktoré je možné regulovať zo strany navrhovateľa podaním návrhu na súd o jeho zníženie, resp. zrušenie a nie aby táto ekonomická stránka sa riešila rozvodom manželstva. Ako uviedol ich syn - svedok, na pojednávaní, to, že sa nevyhovie návrhu, prinúti navrhovateľa uvažovať racionálne tak, že si sadne so svojou rodinou a rozdelia si príjmy a výdavky a môže podať návrh na zníženie alebo zrušenie vyživovacej povinnosti, pretože tak, ako sám povedal, toto je to jadro problému, pričom v byte mieni i naďalej bývať so svojou manželkou ako druh s družkou, a to len preto, aby nemusel platiť manželské výživné.

16. Z výpovede svedka Róberta Gáspára, syna účastníkov, mal súd zistené, že spolu s rodičmi žije v tom istom byte, je s nimi v pravidelnom kontakte. S otcom nemá žiaden vzťah, vzťah k mame má bližší. Jeho vzťah k otcovi sa narušil kvôli jeho správaniu a to už v čase, keď bol malý. Otec chodil väčšinou domov opitý a robil zle. V súčasnej dobe tiež chodí otec domov občas opitý. Atmosféra u nich je dusná. Väčšinou sa mamou zdržiava v jednej izbe bytu. O domácnosť sa stará mama, ak sa niečo doma pokazí, tak to rieši mama alebo on. Otcovi sa viac menej vyhýbajú. Sestra sa už z bytu asi pred 2-3 mesiacmi odsťahovala. Otec si varí pre seba sám, rovnako si sám aj perie. Pracuje, montuje dvere a mesačne zarobí sumu asi 700 eur. Mame prispieva mesačne sumou asi 60 eur. Je pravda, že na energie ničím neprispieva, keď však treba, v obchode niečo kúpi, mesačne môže ísť o sumu asi 100 eur na potraviny a všetky veci do domácnosti. Takisto, keď sa niečo pokazí, prispeje na opravu tejto veci. Nedá sa povedať, že by jeho rodičia mali nejaký vzájomný vzťah. Nerozprávajú sa spolu 15 a možno aj viac rokov. Jeho matka sa už dávnejšie chcela rozviesť a to možno ešte pred 15-timi rokmi. Nevie uviesť, čo jeho rodičov ešte drží pokope a prečo si jeho mama nepodala návrh na rozvod manželstva sama. Rodičia si vzájomne nepomáhajú, tiež asi 15 rokov. Mama sa nechce rozviesť asi kvôli nim, deťom, a možno sa bojí toho, že by nemala kam ísť, keby sa rozviedli. Matka sa snažila vzťahy medzi ňou a jeho otcom riešiť tak, že chcela ísť do manželskej poradne, otec však s tým nesúhlasil. Vie to od mamy, ktorá mu to povedala. Vzťah medzi jeho rodičmi by mohol byť lepší, ak by bola medzi nimi nejaká komunikácia, táto však už nie je žiadna. Mame vadí to, že otec chodí každý deň do krčmy. Pod vplyvom alkoholu príde otec domov len občas, možno dvakrát do mesiaca. Vtedy je agresívny, vyčíta jeho mame, keď niečo robí, napr. v kuchyni, pýta sa jej, pre koho to robí, a kričí kvôli tomu, myslí si, že jeho matka robí pre iných ľudí. Pokiaľ ide o to, že by sa mohlo v ich domácnosti aj inak hospodáriť, napr. že by za energie neplatil len otec, o tomto sa spolu v rodine nerozprávali. Možno by vzťahy v rodine boli lepšie, keby otec nechodil do krčmy, avšak aj o tom pochybuje. Je pravda, že v minulosti nedal žiaden halier do domácnosti na úhradu nákladov súvisiacich s bývaním. Potvrdil, že občas príde opitý domov aj on sám. Nevie, prečo sa chce jeho otec rozviesť, mama mu neurobila nič zlé, aby mal na to dôvod. Otec vôbec nemá záujem, z dôvodu jemu

neznámeho, s mamou komunikovať, a to aj keby ona sama chcela. Otec sa nikdy nevyslovil, čo mu na matke vadí. V záujme toho, aby sa vzťah matky s jeho otcom zlepšil, sa matka stará o domácnosť a chce s otcom aj komunikovať, otec však záujem o to nemá. Rodičia sa zvyknú vadiť kvôli peniazom a aj kvôli nejakým iným drobnostiam, napr. kvôli praniu. Hádajú sa aj kvôli tomu, že otec chce, aby sa prispievalo na domácnosť inak, ako v súčasnosti, jeho mama však nepracuje, preto na energie neprispieva, nemá veľa peňazí, stará sa však o domácnosť. Či sú náklady, ktoré vynaloží matka v domácnosti porovnateľné s nákladmi, ktoré vynaloží otec v súvislosti s úhradou zálohových platieb za energie na bývanie v byte, uviesť nevie. S otcom si nezvykne ani nikde sadnúť, je tam už apatia z oboch strán. Problém je tom, ako sa otec v minulosti správal k jeho mame, keď bol malý. Zvykol nadávať, a občas tam bola aj nejaká bitka. Nevie, či sa rodičia rozprávali ako by to bolo po rozvode manželstva, ako by situáciu riešili ohľadne bývania. On sám by bol rád, keby manželstvo jeho rodičov fungovalo. I jeho sestra súčasný stav znáša zle, s otcom má však lepší vzťah ako on. Je pravda, že mame takisto prispel finančne, keď táto kupovala chladničku a televízor, pretože si od neho peniaze pýtala. Keď otec kúpil práčku, neprispel mu na ňu žiadnou sumou, pretože otec od neho peniaze nepýtal. Potvrdil, že jeho mama kúpila aj výlučne len pre otca niektoré veci, napr. posteľ a takisto skrinku. Nepamätá sa, že by tiež otec pre mamu niečo kúpil.

17. Podľa § 18 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej aj len „Zákon o rodine“), manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti, a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

18. Podľa § 19 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť. O veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodlo o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd.

19. Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy v manželstve tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

20. Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

21. Spoločenský účel manželstva spočíva vo vytvaraní rodinného prostredia vhodného pre výchovu detí, ako aj prostredia, kde manželia žijú vo vzájomnom citovom zblížení, v zhode, poskytujú si vzájomne pomoc a podporu. Základným predpokladom pre zrušenie manželstva rozvodom je vážny rozvrat medzi manželmi, ktorý neodčiniteľne bráni ďalšiemu plneniu spoločenského účelu manželstva. Rozvrat vo vzťahoch medzi manželmi v zmysle § 23 Zákona o rodine nastáva vtedy, ak sa manželia neradia vo vzájomnom správaní pravidlami, ktoré vyplývajú z jednotlivých ustanovení citovaného zákona. Musí ísť o rozvrat medzi manželmi, ktorý je vážny, trvalý a narušuje ich spolužitie. Hĺbka rozvratu vo vzťahoch medzi manželmi závisí od toho, do akej miery sa nezhody manželov týkajú podstatných stránok manželského spolužitia.

22. Z výpovedí oboch manželov a svedka na pojednávaní mal súd preukázané, že manželstvo je nefunkčné, medzi manželmi nie je žiadna úcta, tolerancia a vzájomné porozumenie, nežijú vo vzájomnom citovom zblížení, v zhode, neposkytujú si vzájomne pomoc a podporu. Manželia spolu v podstate ani nekomunikujú, resp. ich komunikácia sa obmedzuje len na vzájomné hádky a výčitky... Každý z manželov má „svoj vlastný život“, svoje vlastné záujmy, každý z nich má svoj okruh kamarátov a takisto inú predstavu o trávení voľného času, pričom navrhovateľ nemá ani najmenší záujem o život svojej najbližšej rodiny, každý deň z miesta bydliska odchádza, a to len z dôvodu, aby sa vyhol kontaktu so svojou manželkou. Atmosféra v mieste ich bydliska je napätá, každý z manželov rieši všetky svoje záležitosti sám, vzájomne si nepomáhajú. Intímne spolu nežijú už asi 8 rokov, a najmenej takú dobu si tiež vzájomne nepomáhajú a spoločne nehospodária.

23. Navrhovateľ nemal ani najmenší záujem riešiť tento stav poskytnutím mu sudcovskej lehoty, formou mediácie, resp. návštevou nejakého odborníka, psychológa, z dôvodu ktorého nebol podľa názoru súdu ani najmenší predpoklad, že by vo vzťahu medzi manželmi mohlo dôjsť k pozitívnemu posunu. Syn manželov síce na pojednávaní tvrdil, že by sa vzťah medzi jeho rodičmi, resp. spolužitie v rodine mohlo

zlepšiť, keby jeho otec každý deň nechodil do krčmy, čo jeho matke vadí, sám však vzápätí uviedol, že aj o tom pochybuje. Žiaden z manželov nemá síce v súčasnosti vzťah k inému partnerovi, ani jeden z nich sa však nepodieľa na vytváraní zdravého rodinného prostredia.

24. Manželka, ktorá nepodala návrh na rozvod manželstva síce na rozdiel od navrhovateľa tvrdí, že má záujem celú vec riešiť vzájomnou komunikáciou všetkých členov rodiny, prípadne formou odbornej pomoci, avšak podľa názoru súdu dlhé roky pre to neurobila nič, alebo len veľmi málo. Tvrdila, že mala záujem vec riešiť v manželskej poradni, s čím navrhovateľ nesúhlasil, resp. že mala záujem s navrhovateľom komunikovať, s čím tento nesúhlasil, no v prípade, ak by ju zlý vzájomný vzťah s manželom naozaj trápil, asi by vyskúšala aj iné možnosti, ktoré by smerovali k zlepšeniu vzájomných vzťahov v manželstve a rodine, napr. prejavom záujmu o každodenné potreby navrhovateľa, jeho koníčky, resp. kúpením mu nejakej drobnosti a podobne, nie však tým, že viac času venovala kamarátkam (ktorým dokonca doma aj piekla), uprednostňovaním detí pred manželom (sama uviedla, že žije pre deti, a deťom by dala všetko), trvaním na tom, aby jej manžel, bez ohľadu na to, že jej muselo byť známe, že o časť svojho príjmu odchodom do starobného dôchodku prišiel, platil stále výživné v tej istej výške resp. aby jej platil na výživu v ešte vyššom rozsahu (podala si návrh na zvýšenie výživného).

25. Manželka, ktorá nepodala návrh na rozvod manželstva v priebehu konania opakovane tvrdila, že všetky veci do domácnosti zabezpečuje výlučne len ona sama. Podľa právneho názoru súdu však manželke navrhovateľa nešlo v skutočnosti o to, aby životná úroveň oboch manželov bola rovnaká (keby tomu tak bolo, podala by si aj sama návrh na zníženie výživného, resp. by si nepodávala ešte aj návrh na zvýšenie výživného, keďže po zaplatení výživného manželke a úhrade zálohových platieb za bývanie zostane navrhovateľovi mesačne suma asi 300 eur, kým jeho manželke suma asi 520 eur). Sama manželka na pojednávaní tiež v tejto súvislosti tvrdila, že peniaze za zameškané výživného vo výške 900 eur, zaplatené jej manželom naraz, investovala do bytu, čím v podstate nepriamo preukázala, že tieto peniaze nepotrebovala, resp. nepotrebovala bezprostredne na svoju výživu, dokonca na pojednávaní tvrdila, že tieto peniaze nepotrebuje pre seba. Nie sú pravdivé ani tvrdenia manželky, že navrhovateľ sám v minulosti rozhodoval o peniazoch a že ona sa mu vždy len prispôsobovala, pretože z jej výpovede jednoznačne vyplynulo, že to bola ona, ktorá predovšetkým, a to bez akejkoľvek konzultácie so svojím manželom, kupovala do bytu rôzne veci, vrátane nábytku. Na druhej strane nespochybnila nijako tvrdenie navrhovateľa, že požadovala len od svojho manžela, aby jej na tieto náklady (resp. aj za rôzne opravy v byte, ktoré financovala sama) prispel, a to aj napriek tomu, že v domácnosti bývali aj ich dve, už dospelé deti, so samostatným pravidelným príjmom, od ktorých nikdy nič nechcela. Na druhej strane vždy, keď do domácnosti niečo kúpil aj navrhovateľ, čo v priebehu konania manželka, napriek jej predchádzajúcim tvrdeniam nespochybnila, tieto náklady znášal výlučne vždy navrhovateľ len sám. Za podstatné súd považuje aj to, že hoci v byte žili štyria ľudia s pravidelným mesačným príjmom, na zálohových platbách za bývanie sa výlučne podieľal a i toho času sa výlučne podieľa len navrhovateľ, a to i napriek tomu, že ostatní členovia rodiny o tom, že s tým navrhovateľ nesúhlasí, vedeli a i v súčasnosti vedia.

26. Berúc do úvahy, že v poslednom období, po zohľadnení súdom stanovenej výšky vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči manželke a po úhrade všetkých zálohových platieb za bývanie navrhovateľom, zostáva navrhovateľovi suma cca 300 eur mesačne a manželke cca 500 eur mesačne, nemožno vôbec tvrdiť, že by manželka bola v súčasnej dobe ekonomicky závislá od navrhovateľa. Manželke navrhovateľa zrejme takýto stav vyhovuje a podľa názoru súdu len táto skutočnosť ju zrejme viedla k tomu, že s rozvodom manželstva nesúhlasila z obavy, že peňažných prostriedkov po rozvode bude mať menej (kvôli manželskému výživnému) a teda, že bude môcť nakladať a rozhodovať s menším obnosom peňazí.

27. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že obaja manželia majú svoj spoločný majetok, ktorý bude po rozvode manželstva predmetom ich majetkového vyporiadania a manželka si prípadne aj po právoplatnom rozvode manželstva bude môcť prípadne podať proti navrhovateľovi návrh o príspevok na výživu rozvedenej manželky a vo vzťahu k obom deťom jej zostane, v prípade potreby, možnosť domáhať sa vyživovacej povinnosti.

28. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že vzťah navrhovateľa a jeho manželky je vážne a trvalo narušený. Hoci je pravda, že obaja manželia uzavreli manželstvo ešte takmer pred 31 rokmi, toto si však už dlhý čas neplní svoj spoločenský účel, žiadnu zo svojich

funkcií. Podľa zhodných vyjadrení manželov a takisto výpovede ich syna, je ich manželstvo dlhý čas úplne nefunkčné, neplní si ekonomickú, biologickú funkciu a ani funkciu vzájomnej pomoci. Manželia si nedôverujú, nekomunikujú spolu, navrhovateľ sa svojej manželke vyhýba tak, že radšej čas svojho voľného času trávi každý deň v krčme. Manžel síce v priebehu konania tvrdil, že by v manželstve zotrval, v prípade, ak by sa aj ostatní členovia rodiny podieľali na platbách súvisiacich s bývaním, vzápätí to však poprel, pričom striktno odmieta spolužitie so svojou manželkou, vylúčil, že by v budúcnosti sa na tom mohlo niečo zmeniť, pričom nemal žiaden záujem vec riešiť prostredníctvom mediácie, pomoci psychológa, resp. poskytnutím sudcovskej lehoty na vyriešenie vzájomných vzťahových problémov medzi manželmi. Hoci manželka, ktorá nepodala návrh na rozvod manželstva tvrdila, že jej manžel si návrh podal len z rozmaru, od podania návrhu takisto ako aj navrhovateľ, nevyvinula žiadne úsilie, smerujúce k tomu, aby sa vzťah medzi manželmi čo i len čiastočne zlepšil. Z vyjadrenia syna manželov tiež jednoznačne vyplynulo, že vzhľadom na povahu otca a jeho postoj k celej veci, je v podstate vylúčené, že by jeho rodičia spolužitie v budúcnosti mohli obnoviť. Počas celého konania sa navrhovateľ vyjadroval k osobe svojej manželky len negatívne a v podstate vylučoval akékoľvek možnosti riešenia manželskej krízy.

29. Za týchto okolností, keďže podľa názoru súdu nemožno predpokladať, že by navrhovateľ svoj postoj k manželstvu v budúcnosti zmenil, keďže deti manželov sú už plnoleté a manželia si jeden druhého nevážia (navrhovateľ prezentoval len výrazne negatívny postoj k manželstvu a k manželke, ktorá zas pre zlepšenie vzájomných vzťahov manželov neurobila v podstate nič), súd manželstvo navrhovateľa a jeho manželky ako nefunkčné rozviedol, majúc za to, že toto je hlboko a trvalo rozvrátené. V tomto nefunkčnom vzťahu navrhovateľ nemal žiaden záujem zotrvať, k čomu ho podľa názoru súdu, za situácie, keď už deti manželov sú plnoleté a manželstvo si neplní svoj spoločenský účel a žiadne funkcie, nemožno nátiť. Podľa právneho názoru súdu, na rozvrate manželstva majú svoj podiel viny obaja manželia, pretože problémy, ktoré v ich manželstve postupne vznikali, poznajúc svoje vzájomné povahové vlastnosti a priority druhého manžela, nedokázali náležite riešiť, dlhodobo nevytvárali zdravé rodinné prostredie, nevážili si jeden druhého, vzájomne sa netolerovali, nerešpektovali svoju dôstojnosť, nepomáhali si, pričom navrhovateľ v tomto zväzku, ktorý je pre neho stresujúci, nemal záujem zotrvať, súd manželstvo, ktoré neplní svoj účel, žiadnu zo svojich funkcií, rozviedol.

30. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach (§ 357 písm. d) CSP v spojení s § 362 ods. 1 CSP). Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP a v § 62 ods. 1 CMP.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela, ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode oznámiť príslušnému matričnému úradu, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.